

ята еволюция, или онѣзи възвишени братя, на които днесъ Брама дава второ угощоние, за което сега нѣма да ви говоря, всички слѣдятъ, всички виждатъ това нѣщо. Всѣка добродѣтель, всѣка добра постежка е една цѣлувка, дадена на Брама отъ неговата дъщеря свѣтлината на живота. Каква цѣлувка! — Такава, каквато една дъщеря може да даде на баща си — цѣлувка на свѣтлината. Огът тази цѣлувка човѣкъ ще се издигне въ очитъ на Брама, или въ очитъ на Онзи, Който е вътрѣ въ него. Че ние искаме да бѫдемъ щастливи, права е мисъльта. Че ние искаме да бѫдемъ блажени, права е мисъльта. Че ние искаме да бѫдемъ богати, права е мисъльта. За какво богатство се говори? — За разумно богатство! Ние искаме да бѫдемъ красиви, но красота, която да е изразъ на човѣшката разумност. Нека въ туй красиво лице да се чете разумността на една възвишена душа, на единъ ангелъ който е слѣзъль да прави добро. Не говоря за красота, въ която е облѣчена нѣкоя нисша сила.

Ще ви приведа сега единъ малъкъ примѣръ. Единъ адептъ, живѣлъ въ древностъта между англичанитѣ, отива единъ денъ на разходка съ своята възлюбена изъ нѣкои хубави мѣста на Индия, както това често правятъ англичанитѣ. По едно време чува, че неговата възлюбена издава единъ плахъ викъ и забѣлѣзва, че една голѣмаboa конструктъ се обвива около нея, и понеже тази мома била много хубава, змията взела да мисли, дали да ѝ строши коститѣ, или само да я клѣвне нѣкаждъ и така да свѣрши съ нея. Питамъ: ако сте вие на това мѣсто, какво ще направите съ тази